

dasche tam. Ale tak jěšno ať tu gnadu šmy hu-
snali a šapšimeli a tomu Wimožnikoju še žělo-
wali, ga nastańo ned ta staroscž: Šobšejzijo Won
nět tvoju hutschobu? Schyčne moje myšleńa a po-
žedańa, šu te nět taķe, ať Won je rad ma? Šo
ga wěšte, až Won mě nespufchczijo perweј, až Won
se mnu schyčno zyni, zož Won mě jo groniť?

Togdla derbi šteju huzbu wot tog hujadnańa
a wotdawańa tych grěchow teķe ta huzba wot togo
powdascha teje zeķeje hutschoby tomu Wi-
možnikoju ned bysch swěsana. Tak jěšno ať jedna
hutschoba ma te grěchy wotdane, ga namžo hynaz
aķo až mušy tej hutschobe še pšhiblizasch, ko-
traž ja naš do žalosczi še jo powdaķa a pšhes
šmertnu nusu naš jo wimogķa. Hutschoba še jad-
nomu wjašeli, taķe myšleńa kuždej dušchy, kotraž
Šesusa we wěre jo šapšimela, šobuzelišch a te
nasgońena wot lubosczi a wěry a našchogo posna-
šcha š tym Wimožnikom, tym bratscham a šotscham,
ķeńž aķle we tej šchtunže šobuderbniķi našcheje šbož-
nosczij šu hordowali, hulizowasch. Šo hutschoba
wjašela dla šchi šķoķa, gaž možosch še šlubymy,
wěrezymy dušchami porošgranašch wot teje wimož-
nikojškeje lubosczi. Wěrišchli na togo Wimožnika,
ga namžosch hynazeј, ať Šomu še žely powdasch.
A mašchli Šesusa lubo, ty šchěsczijan, ga namžosch
wězeј togo šwěta lubowasch a teķ niz šam še.
Šoli pať ten šwět a šchaki šemiķi lušcht a šwětny
wjašym šchi hyschczij luby, ga potom dre tvoje hušta
grone, až wěrišch, ale tvoja hutschoba dawa druge
šnanķstwo a groni, až namašch žedneje žyweje wěry.